

Opravična št.:

Mp-3/18

ECLI:

ECLI:SI:USRS:2018:Mp.3.18

Akt:

Pritožba zoper sklep Državnega zbora št. 004-03/18-8/9 z dne 22. 6. 2018 (Uradni list RS, št. 43/18)

Izrek:

Pritožba zoper sklep Državnega zbora št. 004-03/18-8/9 z dne 22. 6. 2018 (Uradni list RS, št. 43/18) se kot očitno neutemeljena zavrne.

Evidenčni stavek:

Če so pritožnikove navedbe v pritožbi zoper odločitev Državnega zbora o potrditvi mandatov izvoljenih poslancev očitno neutemeljene, Ustavno sodišče pritožbo zavrne.

Iz Zakona o poslancih oziroma Poslovnika Državnega zbora ne izhaja dolžnost Mandatno-volilne komisije Državnega zbora, da v postopku potrjevanja mandatov poslancev Državnega zbora pridobi pisno mnenje Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora.

Člen 13 Poslovnika Državnega zbora je v razmerju specialnosti do 42. člena Poslovnika Državnega zbora, zato slednjega v postopku potrjevanja mandatov ni mogoče uporabiti.

Geslo:

1.5.51.3.22 - Zavrnitev pritožbe zoper odločitev o potrditvi poslanskega mandata.

Pravna podlaga:

Člen 26.2, 49.1, Zakon o Ustavnem sodišču [ZUstS]

Opomba:**Dokument v PDF obliki:**

 [Mp-3-18.pdf](#)

Polno besedilo:

Mp-3/18-6

12. 7. 2018

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o pritožbi mag. Franca Žnidaršiča, Ljubljana, zastopnika kandidatne liste Združena Levica – Demokratična stranka in Sloga, Rastka Plohla, Miklavž na Dravskem polju, Janka Vebra, Kočevje, Vilija Kovačiča, Ljubljana, Jožefa Jarha, Ljubljana, Gašperja

Ferjana, Idrija, zoper odločitev Državnega zbora o potrditvi poslanskih mandatov na seji 12. julija 2018

sklenilo:

Pritožba zoper sklep Državnega zbora št. 004-03/18-8/9 z dne 22. 6. 2018 (Uradni list RS, št. 43/18) se kot očitno neutemeljena zavrne.

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Pritožniki so vložili vlogo, ki so jo naslovili "Pobuda: pritožba za razveljavitev 1. seje Državnega zbora Republike Slovenije, dne 22. junija 2018". Navajajo, da se "pritožujejo v skladu s 14., 22., 23., 25., 82., 153. in 156. členom Ustave". Sklicujejo se tudi na Splošno deklaracijo človekovih pravic (Človekove pravice, Zbirka mednarodnih dokumentov, I. del, Univerzalni dokumenti, Društvo za ZN za Republiko Slovenijo, Ljubljana 1995, str. 1) in Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – EKČP). Menijo, da jim je Mandatno-volilna komisija Državnega zbora (v nadaljevanju MVK) kršila "pravico do pravilne obravnave pritožbe" zoper odločitev Državne volilne komisije o izidu volitev poslancev Državnega zbora, ker je njihovo pritožbo "nepravilno zavrgla", ne da bi predhodno pridobila pisno stališče Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora (v nadaljevanju ZPS) in se do njega opredelila. Ti dolžnosti naj bi izhajali iz 42. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13 in 38/17 – v nadaljevanju PoDZ-1). Zaradi te kršitve naj bi bilo poročilo MVK neveljavno. Posledično naj bi bili neveljavno podeljeni vsi poslanski mandati oziroma je bilo neveljavno prvo zasedanje Državnega zbora. Pritožniki Ustavnemu sodišču predlagajo razveljavitev "neveljavnega poročila Mandatno-volilne komisije" ter "posledično podeljene poslanske mandate in 1. sejo Državnega zbora Republike Slovenije od 2. točke do zaključka". Predlagajo prednostno obravnavo zadeve in njeno obravnavo na "nujni javni seji".

B.

2. Iz vloge izhaja, da je pritožnikov šest. Podpisala sta jo sicer le Janko Veber in Vili Kovačič. Čeprav je lastnoročni podpis vsakega udeleženca v postopku obvezna sestavina vsake vloge pred Ustavnim sodiščem, Ustavno sodišče drugih pritožnikov ni pozivalo k lastnoročnemu podpisu, saj to ni bilo potrebno, ker je vsebina pritožbe ena in torej glede vseh pritožnikov enaka. Zato je tudi odločitev Ustavnega sodišča o njej lahko le enaka ne glede na to, ali je treba šteti, da sta pritožnika le dva ali da jih je šest. Ustavno sodišče se ni spuščalo v vprašanje, ali pritožnik Janko Veber nastopa tudi v vlogi pooblaščenca drugih pritožnikov, saj ustrezno pooblastilo vlogi ni bilo priloženo. Iz navedenih razlogov ga k njegovi predložitvi tudi ni bilo treba pozvati.

3. Pritožniki so vlogo naslovili "Pobuda: pritožba za razveljavitev 1. seje Državnega zbora

Republike Slovenije, dne 22. junija 2018". Glede na navedbe, po katerih izpodbijajo potrditev poslanskih mandatov, pa je očitno njihov namen, da vlagajo pritožbo po tretjem odstavku 82. člena Ustave. Ustavno sodišče je torej štelo, da so vložili pritožbo v postopku potrditve poslanskih mandatov.

4. Tretji odstavek 82. člena Ustave določa, da Državni zbor potrdi poslanske mandate in da je proti odločitvi Državnega zbora v skladu z zakonom mogoča pritožba na Ustavno sodišče. Podrobneje to pritožbo ureja 69. člen Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS). Kolikor nima posebnih določb, pa je treba glede na prvi odstavek 49. člena ZUstS smiselno uporabljati še določbe IV. poglavja tega zakona. Zoper odločitev Državnega zbora v postopku potrditve poslanskih mandatov o pritožbi zoper odločitev volilne komisije, ki lahko vpliva na potrditev poslanskih mandatov, po prvem odstavku 69. člena ZUstS kandidat ali predstavnik liste kandidatov lahko vloži pritožbo na Ustavno sodišče. Rok za njeno vložitev je po drugem odstavku navedenega člena 8 dni od dneva odločitve Državnega zbora.

5. Pritožniki predlagajo razveljavitev "neveljavnega poročila Mandatno-volilne komisije" ter "posledično podeljene poslanske mandate in 1. sejo Državnega zbora Republike Slovenije od 2. točke do zaključka". Glede na to, da je Ustavno sodišče vlogo štelo kot pritožbo v postopku potrditve poslanskih mandatov, je štelo tudi, da pritožniki izpodbijajo sklep Državnega zbora št. 004-03/18-8/9 z dne 22. 6. 2018. Z njim je Državni zbor potrdil mandate vseh izvoljenih poslancev, zato bi lahko pritožniki namen, ki ga zasledujejo, dosegli le z razveljavitvijo tega sklepa.

6. Pritožniki navajajo, da je MVK njihovo pritožbo zoper "odločitev Državne volilne komisije in zapisnik o ugotovitvi izida predčasnih volitev poslancev" "nepravilno zavrgla", ker ni predhodno pridobila pisnega stališča ZPS in se do njega opredelila. Očitek se torej nanaša na ravnanje MVK v postopku priprave odločitve o potrditvi poslanskih mandatov. MVK je delovno telo Državnega zbora, ki ima posebno funkcijo pri njegovem konstituiranju. Na podlagi tretjega odstavka 7. člena Zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 39/11 in 48/12 – v nadaljevanju ZPos) mora pregledati potrdila o izvolitvi ter morebitne pritožbe kandidatov in predstavnikov list kandidatov zoper odločitve volilne komisije, ki lahko vplivajo na potrditev mandatov, ter sestaviti poročilo za Državni zbor. Sestavni del tega poročila so seznam izvoljenih kandidatov za poslance in potrdila o izvolitvi. Po četrtem odstavku 7. člena ZPos odloča Državni zbor o potrditvi mandatov poslancev na predlog MVK. Podobno določa prvi odstavek 13. člena PoDZ-1. Iz ZPos oziroma PoDZ-1, ki posebej urejata postopek odločanja o pritožbi zoper uradno ugotovljeni izid volitev poslancev Državnega zbora in postopek potrjevanja mandatov poslancev, torej ne izhaja dolžnost MVK, da si pred sprejetjem poročila pridobi pisno mnenje ZPS.

7. Člen 42 PoDZ-1, na katerega se sklicujejo pritožniki, ureja splošna postopkovna pravila pri odločanju matičnega delovnega telesa Državnega zbora, ko ta že redno posluje. Postopek potrjevanja poslanskih mandatov, ki se opravi na konstitutivni seji, pa je poseben postopek, namenjen konstituiranju Državnega zbora, da bi ta začel redno poslovati. ZPos in PoDZ-1 ta postopek posebej urejata in jasno določata obveznosti MVK v njem. Zato je 13. člen PoDZ-1 v razmerju specialnosti do 42. člena PoDZ-1, ki ga v postopku potrjevanja mandatov ni mogoče analogno uporabljati, kot to očitno menijo pritožniki. Zato je očitek pritožnikov, da je MVK kršila 42. člen PoDZ-1, očitno neutemeljen.

8. Ker so očitki pritožnikov neutemeljeni, je Ustavno sodišče pritožbo zavrnilo kot očitno neutemeljeno na podlagi drugega odstavka 26. člena v zvezi s prvim odstavkom 49. člena ZUstS. Slednji določa, da se določbe IV. poglavja ZUstS smiselno uporabljajo tudi za postopek in odločanje o drugih zadevah iz pristojnosti Ustavnega sodišča, kolikor ni drugače določeno s tem zakonom. Ker v 69. členu ZUstS ni drugačnih določb, je bilo treba smiselno uporabiti za primer očitno neutemeljenih pritožbenih navedb drugi odstavek 26. člena ZUstS. Zato Ustavno sodišče tudi ni sledilo predlogu pritožnikov, naj o pritožbi odloči po opravljeni javni obravnavi.

C.

9. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi drugega odstavka 26. člena v zvezi s prvim odstavkom 49. člena ZUstS ter tretje alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11 in 70/17) v sestavi: predsednica dr. Jadranka Sovdat ter sodnici in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Dunja Jadek Pensa, DDr. Klemen Jaklič, dr. Rajko Knez, dr. Etelka Korpič – Horvat in dr. Marijan Pavčnik. Sklep je sprejelo soglasno.

dr. Jadranka Sovdat
Predsednica

Vrsta zadeve:

poslanski mandati, mandati članov državnega sveta

Vrsta akta:

drugi akti

Vlagatelj:

Združena Levica - Demokratična stranka in drugi

Datum vloge:

27. 6. 2018

Datum odločitve:

12. 7. 2018

Vrsta odločitve:

sklep

Vrsta rešitve:

zavrnitev

Objava:

Dokument:

US31532